

ξεων, τα πιο περίπλοκα προβλήματα μπορεί να γίνουν μονομιάς απλά. Σήμερα πια το ζήτημα θα τεθεί από μόνο του ως εξής: Για όποιον έχει μια εθνική συνείδηση, το χειρότερο ελληνικό Κράτος είναι προτιμότερο από την τελειότερη και θαυμασιότερη Σλαβική Ομοσπονδία”.

Στην *Ελευθερία* (11 Ιαν.) ο κ. Πέτρος Χάρης ελέγχει την απουσία των μεγάλων λογοτεχνών του καιρού μας από το στίβο της διαμάχης των δύο κόσμων και απορεί πώς δεν ακούστηκαν, όπως πριν από τους άλλους πολέμους, φωνές διαμαρτυρίας (ψηφίσματα κλπ.) των πνευματικών ηγετών, που δεν κυβερνούν, βέβαια, αλλά προετοιμάζουν τις πιο σημαντικές αποφάσεις των λαών. [...]

σ. 135

Ας πάρουμε όμως την ύλη του περιοδικού κατά το πρώτο εξάμηνο του 1948.

Πρωτοσέλιδα δημοσιεύονται τα ποιήματα: «Το δάσος» του Γ. Βαφόπουλου (1/1/1948, σ. 1-2), «Μπεγκόνια» και «Καινούργιο σπίτι» του Τ. Άγρα (ανέκδοτα, 15/1, σ. 73-74), «Επτά ποιήματα» του F. G. Lorca, σε απόδοση του Ο. Ελύτη (1/2, σ. 137-141), «Τριμύρτι...» του Π. Σπάλα (15/2, σ. 201-202), «Στον ξενιτεμένο τραγουδιστή» του Κ. Παλαμά (ανέκδοτο, 1/3, σ. 265), «Πάντα κοιμάσαι...» του Γ. Γεραλή (15/3, σ. 329-330).

Τα τεύχη της 1ης Απριλίου και της 1ης Μαΐου δεν έχουν πρωτοσέλιδα ποιήματα. Το τεύχος της 15ης Απριλίου ανοίγει με το «Amor Fati» του Μ. Δημάκη (σ. 457-458), της 15ης Μαΐου με το «Tristan da Cunha» του Α. Μπάρα (σ. 617), της 1ης Ιουνίου με το «Σ’ ένα νεκρό πουλί» του Γ. Σταυρόπουλου (σ. 681-682) και της 15ης Ιουνίου με «Το κέντημα της αντηλιάς» του Π. Σπάλα (σ. 745).

Από την πεζογραφία ξεχωρίζουν οι συνεργασίες των καθιερωμένων: Η. Βενέζη, Δημ. Βουτυρά, Γ. Δέλιου, Ειρήνης Αθηναίας, των οποίων τα νέα κείμενα συμπληρώνουν τα παλαιότερά τους, με εξαίρεση τον Θ. Πετσάλη, που αλλάζει θεματικό προσανατολισμό («Αθήνα 1687», σ. 17-22, 90-94, «Ο χαλασμός της Τριπολιτσάς», σ. 536-539). Και από τους νέους σημειώνω τις συνεργασίες των: Μόνας Μητροπούλου («Αμέρικα», σ. 630-634), Σπ. Πλασκοβίτη («Τα σπερνά», σ. 765-768), Γαλάτειας Σαράντη («Άλλος κόσμος», σ. 484-487).

Στις εσωτερικές σελίδες δημοσιεύονται τα ποιήματα: «Ορθρος και σπερνός» του Μ. Καραγάτση (σ. 46), «Φθινοπωρινό» του Δημ. Παπακωνσταντίνου (σ. 99), «Άσμα θανάτου» του Θ. Εύδη (σ. 102). Με αφορμή τον πρόωρο θάνατο του Γιώργου Νάζου (1895-1948) δημοσιεύονται τα ανέκδοτα ποιήματά του: «Δειλινή ώρα», «Μια και ξεκίνησες», «Δέηση για τον πόλεμο του 1940», «Μπότες» και «Οι τριακόσιοι» (σ. 211-212) και αμέσως μετά ο Κλ. Παράσχος στο ομότιτλο άρθρο του σκιαγραφεί τον

